
Mobilizace proti rozvracečům

Mobilizace proti rozvracečům

PRAVO

Právo, 2.12.2009, rubrika: Publicistika, strana: 6, autor: Martin Hekrdla

Až se v úterý pohne učitelstvo na Sněmovnu, která zasedne nad kapitolami rozpočtu 2010, nepůjde o revoluci. Školské odbory chtějí jen čelit čtyřprocentnímu škrtu Janotova balíčku. A alespoň udržet reálné mzdy, beztak už dlouho asociální.

Přesto se od mluvčího ODS Martina Kupky předem dozvěděli (slovy jakoby převzatými z příručky bojových umění): Modrá partaj prý musí – svévolně podtrhuji – „ubránit celistvost Janotova balíčku“, jenž „vzešel z krvavého kompromisu“ coby „východisko z krize politické i ekonomické“. Neboť ODS je zmítána obavou, že „dílčími zásahy může dojít k úplnému rozvrácení balíčku“.

Balíček si rozvracet nedají! Půjdu se podívat, jestli máme v baráku funkční kryt. A přitom přemýšlet, kdo vlastně rozvrátil celý svět krizí, na niž se teď v „úsporách“ všude odvolávají. A zdůvodňují tak pokračování v politice hloubení sociálních propastí, z nichž krize vznikla.

Buď jak buď, hledat východisko se musí. I vším možným – nejen vejci – doslova zaházený Jiří Paroubek může mít někdy částečně pravdu.

Třeba když se pokouší – jako včera pro Českou televizi – argumentovat proti „nerozumnosti“ snižování platů pedagogů, ale i lékařů, zdravotníků, hasičů, policistů: stlačování platů ve veřejném sektoru je signál pro soukromý sektor, že může snižovat mzdy. „Pak se z té krize nedostaneme nikdy,“ řekl šéf ČSSD.

Paroubek však přesně řekl: „nepříjemný signál pro soukromý sektor“. A to pravda není. Je navýsost příjemné pro privátní firmy, když lukrativnost zaměstnání v erárních službách upadá a námezdníci v soukromé ekonomice musejí být – i při poklesu svých reálných příjmů – takřkajíc rádi, že jsou rádi.

A věru jsou. A Janotův balíček dělá se právě proto. A jeho autoři jednoduše ani na mučení nepřijmou teorii, že „spořívá“ politika povede k dlouhodobé stagnaci, osvěženě několika zajímavými katastrofami. Bojí se pouze katastrofy jediné, z deficitu plynoucí.

Obě tyto obavy – stagnační i deficitní – jsou systémové, to jest v rámci systému oprávněné, věčné a neodstranitelné. Kdo chce řídit kapitalismus, a to chtějí všichni, bude je mít na stole. Mám jeden dávný sametový, řekl bych, učitelský sen. Nezmocnil se mne až minulou sobotu, kdy na sněmu TOP 09 Karel Schwarzenberg jako jednu s Českem srovnatelných zemí – a jako zatím nedostižený vzor – uvedl Finsko. Třeba, i když šlo o zahradní plody kozlem vzývané.

Ve Finsku je prioritou vzdělanost, a nikoli – policisté a hasiči prominou – bezpečnost. Ve Finsku se neplatí školné (které chce Swarzenbergova strana zavést). Finští učitelé mají prestiž i peníze. A touha mladých lidí po této profesi je tam tak velká, že na studium pedagogiky přijímají jenom každého desátého zájemce. Finské děti v testech celosvětově vítězí. Já nevím, čím to je. Možná polární zimou a magnetickými bouřemi. Ale doufám, že si to rozvracet nenechají.